

De cijfers spreken

De argumenten zijn duidelijk: vee-industrie is niet efficiënt en heeft veel schadelijke gevolgen voor mensen, dieren en de aarde. Ook de cijfers spreken klare taal: extensivering van de veehouderij en een dieet met minder vlees zijn de enige optie om de wereldbevolking te voeden in 2050, ontbossing en de opwarming van de aarde tegen te gaan en een einde te maken aan het dierenleed in de vee-industrie.

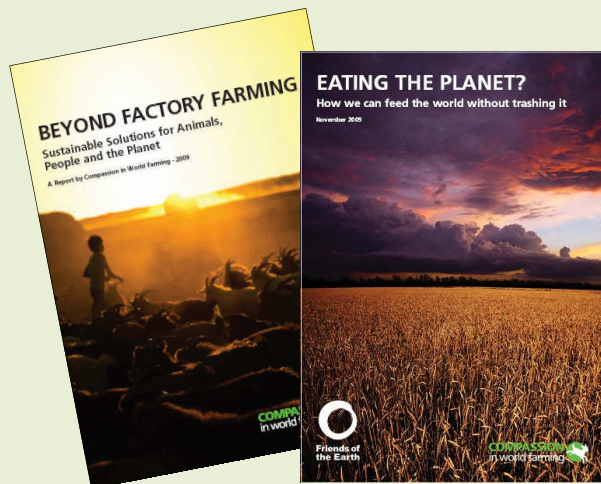
Dit is de conclusie van het wetenschappelijk rapport 'Eating the planet' dat in opdracht van Compassion in World Farming en Friends of the Earth werd geschreven door onderzoekers van de universiteit van Klagenfurt (Oostenrijk) en het instituut voor onderzoek naar de klimaatsverandering in Potsdam (Duitsland). Het onderzoek vergelijkt verschillende modellen van voedselproductie, diëten en landgebruik en concludeert dat er genoeg voedsel kan worden geproduceerd om in 2050 de wereldbevolking te voeden met eerlijkere en gezondere diëten, waarbij tegelijkertijd ontbossing en dierenleed worden tegengegaan. Doorgaan met vee-industrie en met diëten met veel vlees is geen optie, aldus de onderzoekers.

Zij concluderen dat een voedselpatroon waarbij drie dagen per week vlees gegeten wordt het mogelijk maakt de klimaatsverandering te matigen, bossen ongeroerd te laten, dieren in extensieve boerderijen te houden en duurzamere landbouwmethoden te gebruiken. Bovendien stelt het rapport dat een eerlijkere verdeling van eiwitten een grote kans is om gezondheidsproblemen tegen te gaan, die veroorzaakt worden door ongezonde voedselpatronen in de rijke landen en door ondervoeding in ontwikkelingslanden. Dat betekent dan wel dat er weinig ruimte is om gewassen te kweken voor de productie van bio-brandstoffen. Compassion in World Farming en Friends of the Earth stellen dat het voeden van mensen voorrang moet hebben en dringen er bij alle regeringen op aan intensieve veehouderij niet meer te ondersteunen, ten gunste van duurzame en diervriendelijkere vormen van landbouw en veehouderij.

Meer lezen?

Deze folder is gebaseerd op onze rapporten 'Beyond factory farming' en 'Eating the planet'.

Samenvattingen in het Nederlands van beide rapporten zijn te vinden op op ciwf.nl. Er zijn ook samenvattingen in het Engels en natuurlijk kun je er de originele rapporten, met volledige bronnenoverzichten, downloaden.

IK DOE MEE!

☐ Stuur mij informatie over Compassion in World Farming en de campagne om wereldwijd te stoppen met vee-industrie

☐ Ik word donateur en machtig Compassion in World Farming om eenmaal per

☐ maand ☐ kwartaal ☐ half jaar ☐ jaar

Een bedrag af te schrijven van

☐ € 5,- ☐ € 10,- ☐ € 15,- ☐ € 20,- ☐ anders, nl €

Van rekeningnummer:

Dhr/Mw: Voorletters:

Straat: Nr:

Postcode: Plaats:

Telefoon:

E-mail:

Datum: Handtekening:

Stuur deze bon naar Compassion in World Farming, Postbus 1305, 6501 BH Nijmegen

COMPASSION
in world farming
ciwf.nl

In 1967 richtte de Britse melkveehouder Peter Roberts Compassion in World Farming op, uit zorg over de industrialisering van de veehouderij en de gevolgen voor het welzijn van dieren.

In het Verenigd Koninkrijk en in de EU heeft Compassion in World Farming grote successen geboekt. Zo erkent de EU sinds het verdrag van Amsterdam (1997) dat dieren gevoel hebben en dat er bij het landbouwbeleid rekening moet worden gehouden met hun welzijn. Onze campagnes leidden onder meer tot het Europees verbod van kalverkisten en van de traditionele legbatterij en het verbod zeugen de hele zwangerschap klem te zetten in krappe ligboxen. waarin de dieren zich niet eens om kunnen draaien.

Inmiddels is Compassion in World Farming uitgegroeid tot een internationale organisatie die actief is in een groot aantal Europese landen, in China en in Zuid-Afrika. Compassion in World Farming Nederland bestaat sinds 1998.

Nu de nadelige gevolgen van de intensieve veehouderij op vele terreinen aan het licht komen dringt Compassion in World Farming wereldwijd aan op het beeindigen van de vee-industrie. Dat is noodzakelijk voor de toekomst van de aarde, van mensen en natuurlijk, van dieren.

Onze visie: een wereld waar dieren worden behandeld met compassie en respect, zonder vee-industrie en zonder verre diertransporten.

Lees meer over ons:
Internationaal: www.ciwf.org
Nederland: www.ciwf.nl

UITGAVE

Stichting
Compassion in World Farming
Nederland

Postbus 1305
6501 BH Nijmegen
024-3555552
ciwf@ciwf.nl

VEE-INDUSTRIE VOORBIJ

duurzame oplossingen voor dieren, mensen en de aarde

Het klimaat verandert en de wereldbevolking groeit snel. Hoe voeden we steeds meer mensen, terwijl het almaar warmer en droger wordt, de zeespiegel stijgt en oogsten teruglopen?

Waarom we vóór 2050 moeten stoppen met de intensieve veehouderij

In de tweede helft van de 20e eeuw ontstond in de rijke, ontwikkelde landen een nieuwe vorm van veehouderij: de intensieve veehouderij, die in Nederland vaak bio-industrie en -sinds kort- vee-industrie genoemd wordt. In deze industriële veehouderij leven veel dieren dicht op elkaar. Vaak staan ze altijd binnen, in krappe hokken of kooien. Ze produceren 'goedkoop' vlees, melk of eieren: dierlijk voedsel dat in de ontwikkelde landen voor iedereen, elke dag bereikbaar en betaalbaar is. Wereldwijd worden nu al jaarlijks zo'n 60 miljard dieren verbruikt voor het voedsel dat ze produceren en industriële veehouderij rukt steeds verder op.

Naar verwachting zal de wereldbevolking in 2050 gegroeid zijn (van nu 6,5 miljard) naar 9 miljard mensen. De vleesproductie zal daardoor, en door de stijging van de welvaart in grote Aziatische landen, voor 2050 verdubbelen. Dat geldt ook voor het aantal dieren dat daarvoor nodig is. Alleen al door de voorspelde bevolkingsgroei moeten we ons afvragen of vee-industrie de juiste manier is om de wereld te voeden. Er zijn echter méér factoren die het stellen van deze vraag onontkoombaar maken:

- Vee-industrie is een inefficiënte manier om eiwitrijk voedsel te produceren. Voor de productie van één kilo vlees is een veelvoud aan kilo's graan nodig als veevoer. De grond die hiervoor nodig is zou beter gebruikt kunnen worden om plantaardig voedsel te produceren dat

rechtstreeks door mensen gegeten kan worden.

- Vee-industrie gebruikt ook op grote schaal andere grondstoffen zoals water en olie, die steeds schaarser zullen worden. De vraag naar bio-brandstof legt een extra beslag op de beschikbare landbouwgronden. Door de gevolgen van de klimaatverandering (hitte, droogte, overstromingen in laag gelegen gebieden) komt er mogelijk minder land beschikbaar voor mensen, landbouw en industrie. Op haar beurt draagt de veehouderij in hoge mate bij aan de uitstoot van broeikasgassen en de opwarming van de aarde. Die uitstoot moet dringend beperkt worden.

Het is zeer denkbaar dat de grote voorraden

energie, land en water waarop de vee-industrie is gebaseerd, in 2050 niet meer beschikbaar zijn. Dat maakt haar economisch en ethisch onhoudbaar. Intensieve veehouderij is het verkeerde model om de wereldbevolking in 2050 te voeden.

In de komende decennia moet de belasting van het milieu door de voedselproductie worden gehalveerd.

Vermindering van de dierlijke productie, gecombineerd met een minder grondstoffen vergende extensieve landbouw, is het meest effectieve middel daartoe. Hierbij past uiteraard ook een vermindering van de vleesconsumptie in de ontwikkelde, westerse landen.

Lees verder:

- Vee-industrie verspilt
- Vee-industrie is duur
- Kiezen voor mensen, dieren en de aarde
- Naar een humane en duurzame toekomst
- De cijfers spreken

COMPASSION
in world farming
ciwf.nl

Vee-industrie verspilt grondstoffen

De grondstoffen die de vee-industrie gebruikt zijn eindig en zullen in de toekomst schaars en duurder worden. Vee-industrie is daarom geen geschikte manier om de groeiende wereldbevolking te voeden. De grond die gebruikt wordt voor het telen van veevoer, kan beter gebruikt worden om gewassen te produceren die direct door mensen gegeten kunnen worden.

43% van de voedingsenergie van de totale oogst van eetbare gewassen wordt gebruikt voor veevoer. Voor de productie van 1 kilo kippenvlees is 4,5 kilo voer nodig, voor rund- en varkensvlees nog veel meer. Gemiddeld wordt 6,5 kilo plantaardig eiwit aan dieren gevoerd om één kilo dierlijk eiwit te produceren. De vee-industrie verbruikt voor het maken van een kilo vlees veel meer land, water en energie van fossiele brandstoffen dan nodig is voor de productie van een kilo graan of groente.

Oogsten

Om mensen en vee te voeden is in de komende decennia een stijging van de graanoogst van 50% nodig, maar het is zeer de vraag of dat haalbaar is. De stijging van oogsten gaat al steeds langzamer en in de toekomst kan de stijging van temperatuur in tropische en subtropische gebieden leiden tot vermindering van de opbrengst van gewassen. Ook kan de toenemende vraag naar bio-brandstof er toe leiden dat er minder gewassen beschikbaar komen voor voedsel en veevoer.

Land

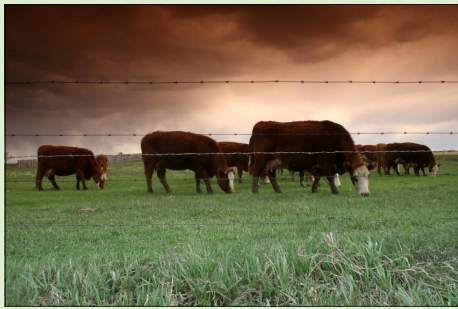
Voor de productie van voedsel zal in 2030 2 miljoen km² extra land nodig zijn. Omdat veel akkerland dat ooit productief was inmiddels verloren is gegaan, vormt dit een bedreiging voor waardevolle gebieden zoals graaslanden of bossen. De verwachte stijging van de zeespiegel, die deze eeuw tot een meter kan oplopen, zal ook de oogsten beïnvloeden als gevolg van verzilting of overstroming van laaggelegen akkerland. Hierdoor zou 2 miljoen km² onder water kunnen komen te staan, evenveel als in 2030 aan nieuw akkerland nodig is. Men verwacht dus dat de productie in de veehouderij zal verdubbelen in een periode waarin de productie van gewassen, als gevolg van de klimaatverandering, zal dalen.

Water

Nu al hebben tot 2 miljard mensen te lijden onder waterschaarste en waarschijnlijk zal dit aantal verder stijgen tot meer dan de helft van de wereldbevolking. Naar verwachting zal het gebruik van water in de vee-industrie echter tot 2025 met 50% toenemen.

Olie

Over 10 jaar zal de productie van olie dalen, mogelijk tot mogelijk 50% in 2050. Olie is een goedkope bron van energie in de landbouw en het is belangrijk voor de productie van kunstmest, een belangrijk hulpmiddel bij de productie van veevoer.

Kiezen voor mensen, dieren en de aarde

Waarschijnlijk zullen de bevolkingsgroei, de toenemende schaarste van water, land en energie en de klimaatverandering voor 2050 een einde maken aan de levensvatbaarheid van de intensieve, industriële veehouderij. Dat kan leiden tot een verstoring van de wereldvoedselvoorziening en drastische gevolgen hebben voor dieren, mensen en de aarde.

Daarom is het beter -nu het nog kan- te kiezen voor het gecontroleerd beëindigen van de intensieve veehouderij en een verlaging van de vleesconsumptie in de ontwikkelde landen, te beginnen in de komende 10 jaar. De tijd dringt, maar de voordelen zijn groot:

Voedselvoorziening

Er komt meer land en water beschikbaar voor productie van voedsel dat direct door mensen gegeten kan worden. Dat helpt om de voedselprijzen te verlagen.

Klimaat

Het is de effectiefste manier om de uitstoot van broeikasgassen die samenhangt met de veehouderij terug te dringen. Uit onderzoek blijkt zelfs dat het tussen 2010 en 2030 wereldwijd invoeren van een dieet met weinig vlees de kosten voor het matigen van de klimaatverandering voor 2050 kan halveren!

Energie

Boeren kunnen overschakelen op extensieve veehouderij die minder grondstoffen verbruikt en helpt het gebruik van energie en chemicaliën in de landbouw terug te dringen.

Ontbossing

Ontbossing voor de productie van veevoer wordt ontmoedigd.

Biodiversiteit

Er kan wereldwijd een begin worden gemaakt met het herstel van de schade aan leefomgeving en soorten.

Gezondheid

Een onmiddellijke bijdrage aan het verbeteren van de gezondheid van huidige en toekomstige generaties in de ontwikkelde landen.

Voedselongelijkheid

Een eerlijkere wereldvoedselverdeling wordt mogelijk.

Dierenwelzijn

Overschakeling op diervriendelijkere productiesystemen en invoering van hoge welzijnsnormen wordt bevorderd.

Vee-industrie is duur

Vlees, melk en eieren uit de vee-industrie zijn goedkoop in de winkel, maar de 'verborgen' productiekosten, die niet in de prijs worden doorberekend, zijn hoog. Dit zijn de kosten voor de schade aan klimaat, milieu en dierenwelzijn.

Klimaat

De veehouderij speelt een grote rol bij de verandering van het klimaat en de opwarming van de aarde. Zij is voor 18% verantwoordelijk voor de uitstoot van de broeikasgassen methaan (CH₄), stikstofdioxide (N₂O) en koolstofdioxide (CO₂). Bovendien komt 64% van de ammoniakuitstoot van de veehouderij en draagt deze bij aan de vervuiling van lucht, grond en water en aan de afbraak van de ozonlaag. De productie van soja (als veevoer voor de vee-industrie in Europa en elders) is een drijvende kracht achter de ontbossing in Zuid-Amerika.

Om een redelijke kans te maken de temperatuurstijging tot 2° Celsius te beperken moet de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen in 2050 85% lager zijn

dan het niveau van 2000. Uiteraard moet de veehouderij, die meer broeikasgassen uitstoot dan de transportsector, daaraan ook haar bijdrage leveren. De voorspelde wereldwijde verdubbeling van de dierlijke productie rond 2050 zal echter in de komende decennia juist leiden tot een grote toename van de uitstoot van broeikasgassen door de veehouderij. Zo verwacht men bijvoorbeeld dat de uitstoot van stikstofdioxide tot 2030 met 35 tot 60% zal toenemen.

In plaats van te zoeken naar alternatieven, richten veel reacties op de hoge uitstoot van broeikasgassen door de veehouderij zich op een verdere intensivering van de dierlijke productie. Die zou echter leiden tot nog meer verspilling en tot een toename van het aantal dieren, die onder slechte

omstandigheden gehouden worden. De effectiefste en eerlijkste manier om de uitstoot van broeikasgassen door de veehouderij terug te dringen is daarom het verminderen van de intensieve veeproductie.

Diersoorten sterven uit

Momenteel sterven 100 tot 1000 maal meer diersoorten uit dan van nature verwacht mag worden. Door veranderingen aan de leefgebieden, door de klimaatverandering en door overexploitatie draagt de veehouderij direct of indirect bij aan alle drijvende krachten achter dit verlies aan biodiversiteit, aldus de FAO. Mogelijk kan een temperatuurstijging met 3°C zelfs leiden tot het uitsterven van de helft van alle diersoorten die op het land leven.

Water- en luchtvervuiling

In de vee-industrie leven veel dieren zo dicht op elkaar dat er in de directe omgeving te weinig land is om de mest te verwerken. De vervuiling van het milieu door de uitstoot van stikstof en fosfor baart al veel langer zorgen dan de aantasting van het klimaat.

Vervuiling door stikstof wordt zowel door

dierlijke mest veroorzaakt, als door het gebruik van excessieve hoeveelheden kunstmest om veevoer te produceren. Daarboven vervuult de productie van vee het water met bezinskel, pesticiden, antibiotica, zware metalen en ziekteverwekkers als salmonella, campylobacter en E-coli. Intensieve veehouderijen zijn bronnen van luchtvervuilende stoffen, die de gezondheid van de arbeidskrachten op de boerderij en hun omgeving kunnen schaden.

Gezondheidsrisico's

In de vee-industrie leven veel dieren dicht op elkaar in afgesloten ruimtes. Hierdoor neemt de kans toe dat infecties zich onder dieren, en van dieren naar mensen, verspreiden. De stress en de verminderde genetische diversiteit in de vee-industrie schaden het natuurlijk vermogen om weerstand te bieden aan infecties en gezond te blijven.

Om de verspreiding van ziekten tegen te gaan worden in de vee-industrie vaak antibiotica gebruikt: eerder om te voorkomen dat dieren ziek worden, dan om zieke

dieren te behandelen. Dit heeft er al toe geleid dat ziekmakers resistent werden tegen antibiotica die gebruikt worden om mensen te genezen.

De vee-industrie speelde ook een belangrijke rol bij het ontstaan en de verspreiding van enkele belangrijke bedreigingen voor de gezondheid van mensen, zoals de Gekke Koeien Ziekte (BSE), de vogelgriep (H5N1) en de pandemie van varkensgriep in 2009.

Productie van vlees in de vee-industrie kan gevolgen hebben voor de kwaliteit. Intensief gehouden vleeskuikens bevatten ongeveer 33% meer vet dan biologische vleeskuikens (die buiten komen) en hun voedingswaarde is daardoor lager. Ook de hoeveelheid vlees die iemand dagelijks eet heeft invloed op de gezondheid. In landen met een hoge gemiddelde vleesconsumptie vermindert een reductie met 60% (tot ca. 90 gram per persoon per dag) het risico darmkanker, borstkanker en hartklachten te krijgen, evenals de kans op overgewicht.

Naar een humane en duurzame toekomst.

Compassion in World Farming beveelt voor de ontwikkelde landen de volgende aanpak aan, die het mogelijk maakt vóór 2050 een duurzaam, eerlijk en humaan dierlijk productiesysteem te creëren.

- De productie en consumptie van vee in de ontwikkelde landen moet omlaag. Een realistisch doel voor 2020 is: 30% lager dan nu. Vóór 2050 moet een reductie met 60-80% bereikt zijn. Dit in aanvulling op andere maatregelen zoals het stopzetten van de ontbossing, een beter (kunst)mestmanagement en het overschakelen op vernieuwbare energiebronnen op de boerderij.
- Regeringen en intergouvernementele organisaties moeten boeren en consumenten stimuleren om de overgang naar een duurzame dierlijke productie mogelijk te maken. Er moet onder meer een overeenkomst komen voor internationale normen voor dierenwelzijn.
- Overproductie en intensieve veehouderij moeten via belastingen ontmoedigd worden. Alle externe kosten moeten in de prijs van producten uit de vee-industrie worden doorberekend.
- Regeringen moeten vleesvermindingsstrategieën ondersteunen en daarmee boeren in staat stellen over te schakelen op extensievere, diervriendelijkere methoden. Boeren moeten ondersteund worden bij het invoeren van hoge dierenwelzijnsnormen.
- De voedselindustrie (fabrikanten, detailhandel, cateraars enz.) moet de extensieve, welzijnsvriendelijke veehouderij ondersteunen en vleesvermindingsstrategieën ontwikkelen.
- Alle voorgestelde maatregelen om de klimaatverandering te matigen moeten worden gescreend op hun gevolgen voor het welzijn en de gezondheid van dieren. Of het nu gaat om -bijvoorbeeld- een reductie van de methaanemissie als gevolg van spijsvertering, of om een verdere intensivering van de veehouderij, het is onaanvaardbaar dieren met hun welzijn te laten betalen voor de klimaatgevolgen van de vee-industrie.

COMPASSION
in world farming
ciwf.nl

